

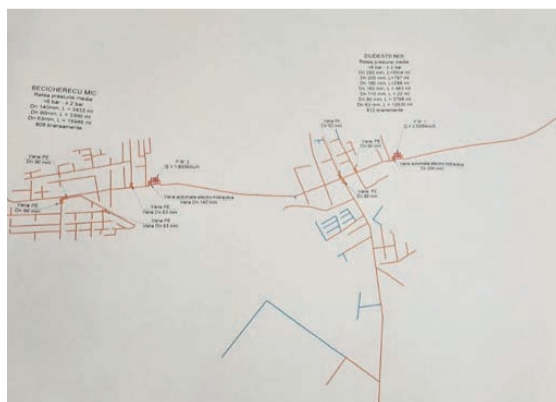
Pomi fructiferi pentru locuitorii din Dudeștii Noi

Se pregătesc pomii fructiferi pentru campania de primăvară din acest an. În acest sens, sunteți așteptați la sediul primăriei să depuneți o cerere. În cadrul solicitării trebuie să precizați ce soiuri de pomi doriți să plantați în această primăvară. Vom avea, și de această dată, meri, peri, pruni, caiși, cireși, vișini, pierșici și gutui. Fiecare gospodărie va primi gratuit câte doi pomi.

Termenul limită pentru depunerea cererii este 28 februarie inclusiv.

Începe proiectarea pentru sistemul de distribuție a gazelor naturale

pagina 4

Le adresez, și pe această cale, tuturor doamnelor și domnișoarelor din comuna Dudeștii Noi gândurile mele cele mai ales, acum, în prag de martie, luna pe care, cu deosebire, le-o dedicăm în fiecare an.

Le mulțumesc, de asemenea, pentru aportul pe care și-l aduc, zi de zi, în viețile noastre - în familie și în comunitate. Vă asigur de cele mai alese sentimente.

Să aveți parte de o primăvară minunată. La mulți ani!

Ion GOȘA, primarul comunei Dudeștii Noi

POVEȘTILE COPILOR

ALEXANDRU PAULIUC
EDITURA CASA MEA
LUMEA LUI T-REX
CAPITOLUL II. DESCOPERIREA

Oameni care studiază dinozaurii se numesc paleontologi. Aceștia studiază fosilele animalelor care trăiau odată pe Pământ pentru a afla cumcum a fost viața pe planeta noastră încă din cele mai vechi timpuri.

Dinozaurii au trăit pe Terra cu mult timp înaintea oamenilor și au dispărut din cauze naturale.

CAPITOLUL III. HABITATUL

Dinozaurii trăiau în locuri deferite pe Pământ, prin păduri, prin mlaștini, iar unii chiar în râuri și prin deșert.

În funcție de ceea ce mâncau, aceștia erau carnivori și erbivori.

Ei se înmulțeau prin ouă!

CAPITOLUL IV. TIRANOZAURUS REX (T-REX)

Tiranozaurul Rex era carnivor, avea 60 de dinți puternici, mergea în două picioare enorme și avea două brațe mici, măsura aproximativ 12 metri.

CAPITOLUL IV. STEGOZAURUL.

Stegozaurul avea plăci osoase pe spate și o coadă lungă și țepoasă, cu care se apăra de prădători. El era erbivor și măsura aproximativ 9 metri.

CAPITOLUL V. ALOSAURUL.

Alozaurul era un dinozaur carnivor, avea dinți mari, care cădeau des și alții creșteau în locul lor. Mergea pe două picioare și măsura aproximativ 12 metri.

CAPITOLUL VI. BRAHINOZAURUL

Acest dinozaur era erbivor, avea gâtul lung care îl ajuta să ajungă la frunzele din vârful copacilor. Era foarte înalt, măsura 30 de metri.

CAPITOLUL VII. SPINOZAURUL

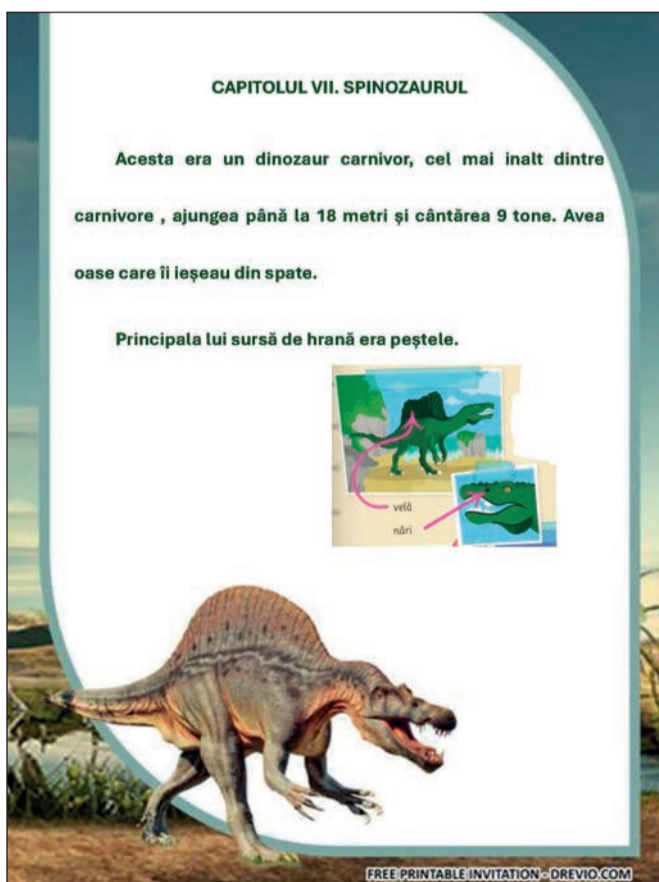
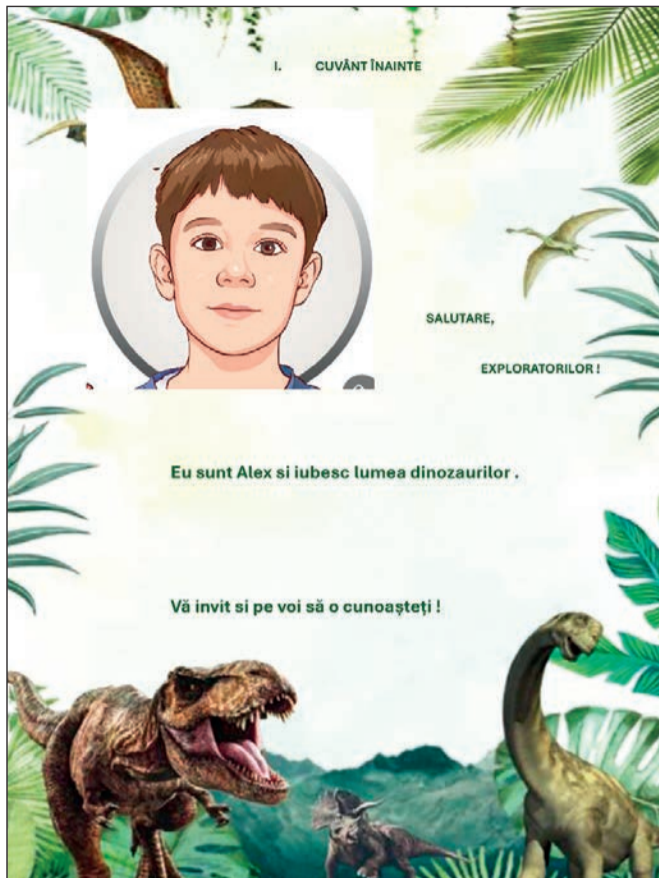
Acesta era un dinozaur carnivor, cel mai înalt dintre carnivore, ajungea până la 18 metri și cântărea 9 tone. Avea oase care îi ieșeau din spate.

Principala lui sursă de hrană era peștele.

CAPITOLUL VIII. EVOLUȚIA

Unii dinozauri au evoluat. Acest lucru înseamnă că s-au schimbat de-a lungul timpului puțin câte puțin, până când au devenit animale complet noi. Această transformare s-a petrecut de-a lungul a milioane de ani.

Vă mulțumesc ca mi-ați citit cartea!

Dragobete vs Valentine's Day

În fiecare an, în luna februarie încep mai mereu aceleași discuții contradictorii: de ce e mai cu moț Valentine's Day față de Dragobete și de ce trebuie să împrumutăm sărbători de la americani când la avem pe ale noastre, autohtone. Eu cred că și discuțiile astea arată de fapt câtă nevoie avem de iubire în viețile noastre. Totuși, avem Dragobete vs Valentine's Day. Care sunt diferențele, asemănările și de ce pare varianta de peste ocean prea mult pentru unii dintre români?

Valentine's Day – Cine a fost Valentin, de ce a fost sanctificat și cum a evoluat ziua în memoria lui

Ce-i drept, e drept! Notorietatea Valentine's Day e cu mult peste cea a zilei de Dragobete. Nici nu e de mirare, având în vedere că nu doar noi și americanii o sărbătorim, ci este o industrie la nivel mondial. În fiecare an, în cele mai multe țări din lume, începutul lui februarie umple magazinele de inimi roșii, de la cele mai mici la cele mai mari, ursuleți de pluș, ciocolată sub toate formele și cu toate aromele și nelipsiții trandafiri roșii.

Departate de zona de marketing însă, Ziua Îndrăgostiților este construită pe povestea Sfântului Valentin, un preot roman care slujea în Roma și oficia căsătorii în secret, motiv pentru care a și fost aruncat în închisoare de împăratul Claudius al II-lea, supranumit și Claudius cel Crud.

Claudius le interzicea soldaților romani să se căsătorească, considerând că iubirea și atașamentul pe care le-ar fi avut față de soțiile lor i-ar fi determinat să refuze să mai plece la luptă. Preotul Valentin devenise, practic, protectorul îndrăgostiților, căsătorindu-i pe tineri în ceremonii secrete, departe de ochii iscoadelor. Vestea s-a dus însă și a ajuns și la împărat, care l-a aruncat în spatele grațiilor pe preot. A fost torturat îndelung, dar

pentru că a continuat să refuze să renunțe la creștinism, a fost executat într-o zi de 14 februarie. 200 și ceva de ani mai târziu a fost sanctificat și de atunci este considerat protectorul iubirii și îndrăgostiților.

În ciuda opiniei generale că Ziua Îndrăgostiților este o găselniță americană, aparent britanicii sunt cei care au transformat ziua într-una dedicată manifestărilor de dragoste. Pe 14 februarie îndrăgostiții își trimiteau felicitări, buchete de flori și bomboane de ciocolată – sună cunoscut? – ca să își arate iubirea reciprocă.

Prima cutie de bomboane dedicată special acestei zile ar fi apărut tot în Marea Britanie, la sfârșitul anilor 1800, când Richard Cadbury ar fi pus ideea în practică. Sigur, poate fi și o legendă pentru a crește publicitatea mărcii respective de ciocolată, dar cine suntem noi să-i contrazicem?

Dragobete – Ziua dragostei la români, plină de tradiții și superstiții

Povestea lui Dragobete nu este la fel de tragică, dar păstrează romantismul faptelor lui. Fiul babei Dochia ar fi fost un tânăr chipșos și iubăreț, poreclit și Năvalnicul, care le făcea pe tinerele fete să-și piadă mințile. A fost pedepsit și transformat într-o plantă, Năvalnic, ce înfrunzește în fiecare primăvară.

Dragobetele este și cel care oficia în cer nunta tuturor animalelor și păsărilor și lega relații între oameni, pe pământ. Nu e de mirare că i s-a spus ocrotitorul iubirii și a fost catalogat drept cel care le aduce noroc îndrăgostiților.

Pe vremuri era sărbătoare mare în satele din România în fiecare 24 februarie, când se spune că păsările își găsesc perechea și își fac împreună cuiburi noi. Tinerii se adunau în fața bisericii și profitau de ocazie ca să își facă publică iubirea sau ca să lege relații noi. Îmbrăcați în haine populare de sărbătoare, plecau apoi să caute ghiocei și se spunea că cei care participau la sărbătoare erau feriți de boli tot anul. În jurul prânzului fetele plecau în fugă înapoi, înspre sat, iar băieții alergau după ele, încercând să le prindă și să le sărute. Dacă fata accepta sărutul, acesta era considerat un echivalent al logodnei – de aici vine și celebra strigătură: Dragobetele sărută fetele..

Fetele strângeau în seara de dinainte de Dragobete zăpada netopită, numită și zăpada zânelor, iar apa o foloseau pe tot parcursul anului pentru descântece de dragoste și ca să se spele cu ea pe față, să-și păstreze tinerețea și frumusețea. Busuiocul sub pernă era și el nelipsit în cazul tinerelor necăsătorite, ca să le indice în vis ursitul.

Martie - luna dedicată femeii

Mărțișorul

În fiecare an, de 1 martie, românii din întreaga țară oferă și primesc mărțișoare. Dacă în majoritatea regiunilor, doamnele și domnișoarele primesc mărțișoare, în Moldova fetele sunt cele care oferă iubiților, prietenilor și familiei acest simbol al primăverii.

În șnurul pe care îl purtăm pentru a ne aduce noroc și prosperitate se împletesc două semnificații - lumina și viața: albul reprezintă lumina, puritatea, candoarea, iar roșul semnifică viața, fiind expresia sângelui.

Mărțișorul face parte, astăzi, din patrimoniul UNESCO. La data de 6 decembrie 2017, Comitetul In-

terguvernamental al UNESCO pentru Salvagardarea Patrimoniului Cultural Imaterial a votat înscrierea în Lista Reprezentativă a Patrimoniului Cultural Imaterial al Umanității a „Practicilor culturale asociate zilei de 1 Martie (Mărțișorul)” – dosar multinațional coordonat de România și elaborat împreună cu Republica Moldova, Republica Macedonia și Republica Bulgaria.

Cu mai bine de un veac în urmă, academicianul Simion Florea Marian scria în studiul său etnografic Sărbătorile la români: „... este datină ca părinții să lege la 1 Martie copiilor săi o monedă de argint ori de aur la gât sau la mână. Moneda aceasta, care de regulă este atârnată de o cordea roșie ori de un găitan compus din două fire răsucite de mătăasă roșie și albă, sau dintr-un fir de arnici roșu și unul de bumbac alb, sau și din mai multe fire de argint și de aur, se numește mărțișor, mărțișuș și marț.”

Numele mărțișorului este legat de denumirea lunii

martie care provine din latinescul Martius. Pentru zonele cu climă temperată și patru anotimpuri, este prima lună de primăvară. În vechiul calendar roman, 1 martie marca Anul Nou. Poziția lunii martie în cadrul primăverii, unul dintre cele patru sezoane caracteristice pentru clima României, ne determină să o asociem cu momentul revigorării vegetalului adormit sau amorțit, al trezirii la viață a plantelor. Luna martie plasată, totdeauna, în timpul Triodului deține un număr impresionant de comemorări și celebrări care o fac să ocupe un loc deosebit în cursul anului calendaristic.

Într-un Dicționar de mitologie din 1997 găsim informația că „majoritatea etnologilor sunt de părere că [mărțișorul] e o moștenire latină. În vechiul calendar lunar al romanilor, 1 Martie coincidea cu începutul Anului Nou, iar luna respectivă era dedicată zeului Marte, care înainte de a deveni întruchiparea războiului, era o divinitate a vegetației și protector al căsătoriilor”.

Încea mai veche atestare a obiceiului Mărțișorului la români datează de la începutul secolului al XIX-lea și o găsim în Condica limbii rumânești, un dicționar-lexicon manuscris, în șapte volume, realizat de boierul Iordache Golescu: „Mărțișorul este și luna martie, dar se zice și o ață împletită cu un fir alb și cu altul roșu ce-l leagă la gâtul, la mâinile copiilor, în luna lui martie, spre pază, spre depărtarea dă orice boală, dă dăochiat, dă fărmeac”. O altă mențiune din secolul al XIX-lea (1872) apare în lucrarea lui N. Caramfil, Cântece populare de pe valea Prutului: „Mărțișorul este o ață răsucită din mai multe fire roșii și albe, ce-și leagă românele la gât și la mâini pentru ziua de 1 martie și care apoi se leagă pe trandafiri înfloriți”.

Mărțișorul era dăruit copiilor, fete și băieți, tinerelor fete sau chiar nevestelor; în unele zone, era dăruit de fete feciorilor. În funcție de zonă era purtat la mână, la gât, mai rar, la picior, mai nou, pe piept, la reverul hainei, timp de 1, 3, 9 sau 12 zile, toată luna martie, până la venirea berzelor, până înflureau pomii, când era depus pe o tufă sau pe un pom înflorit, însoțit fiind de o scurtă incantație prin care se solicita sănătate și frumusețe, protecție pentru tinerele fete a căror piele albă putea fi arsă de vânturile și soarele primăverii: „Na-ți negrețele/ Și dă-mi albețele”; „Cine poartă mărțișoare,/ Nu mai e părilit de soare”

Mărțișorul se putea prinde și de coarnele animalelor

sau la intrările în gospodărie, casă sau grajd, crezându-se că are o funcție de protecție și asigurare a sănătății în anul vegetațional și agrar ce urma.

8 martie

Ziua internațională a femeii este celebrată în multe țări din întreaga lume. Este o zi în care femeile sunt recunoscute pentru realizările lor fără a ține cont de diferențele naționale, etnice, lingvistice, culturale, economice sau politice. Ziua internațională a femeii a apărut pe fondul mișcărilor sociale legate de muncă de la începutul secolului XX, în America de Nord și în Europa.

Prima Zi națională a femeii a fost marcată în Statele Unite, la 28 februarie 1909. Partidul Socialist a desemnat această zi în amintirea grevei din 1908 a muncitorilor din industria textilă din New York, în care femeile au protestat împotriva condițiilor de muncă.

În anul 1910, Internaționala Socialistă reunită la Copenhaga a hotărât instituirea unei zile dedicate femeii, fără a stabili însă o dată anume, data de 8 martie fiind aleasă abia în 1913

Ca urmare a inițiativei de la Copenhaga, în 19 martie 1911, Ziua internațională a femeii a fost marcată pentru prima dată în Austria, Danemarca, Germania și Elveția. La manifestațiile organizate cu acel prilej, s-au cerut pentru femeii dreptul la locul de muncă, dreptul la formarea profesională, să se pune capăt discriminării la locul de muncă. În plus, s-au cerut dreptul de vot și dreptul de a ocupa o funcție publică.

Cu prilejul Anului Internațional al Femeii, în 1975, Organizația Națiunilor Unite a sărbătorit pentru prima dată Ziua internațională a femeii la 8 martie.

În România, la 7 martie 2016, a intrat în vigoare Legea nr. 22/2016 pentru declararea zilei de 8 martie - Ziua femeii și 19 noiembrie - Ziua bărbatului. Cele două zile, Ziua femeii și Ziua bărbatului, urmând să fie sărbătorite anual în zilele de 8 martie și 19 noiembrie.

Ziua Mamei și Ziua Tatălui au fost legiferate ca sărbători în România începând cu anul 2010.

Legea cu privire la aceste două sărbători a fost aprobată de Senatul României în luna iunie 2009 la o inițiativă a Alianței Antidiscriminare a Tuturor Tăticilor (TATA) și a unui grup de parlamentari români, printre care Ludovic Orban, Mircea Giurgiu și Liana Dumitrescu.

Pe 29 septembrie 2009, legea a fost dezbătută și aprobată în Camera Deputaților iar astfel, în mai 2010, a fost sărbătorită oficial pentru prima dată în România. De atunci, Ziua Mamei se sărbătorește în România în prima duminică a lunii mai.

Graficul de colectare a deșeurilor reciclabile în comuna Dudeștii Noi

Operatorul de salubritate, Retim Ecologic Service SA, ne-a transmis graficul de colectare a deșeurilor reciclabile aferent comunei Dudeștii Noi pentru anul 2025. Acesta este următorul:

- 10 și 24 Ianuarie
- 7 și 21 Februarie
- 7 și 21 Martie

- 4 și 18 Aprilie
- 2, 16 și 30 Mai
- 13 și 27 Iunie
- 11 și 25 Iulie
- 8 și 22 August
- 5 și 19 Septembrie
- 3, 17 și 31 Octombrie
- 14 și 28 Noiembrie
- 12 și 26 Decembrie

Amenzi usturătoare pentru cei care abandonează câini sau pisici pe domeniul public sau străzi

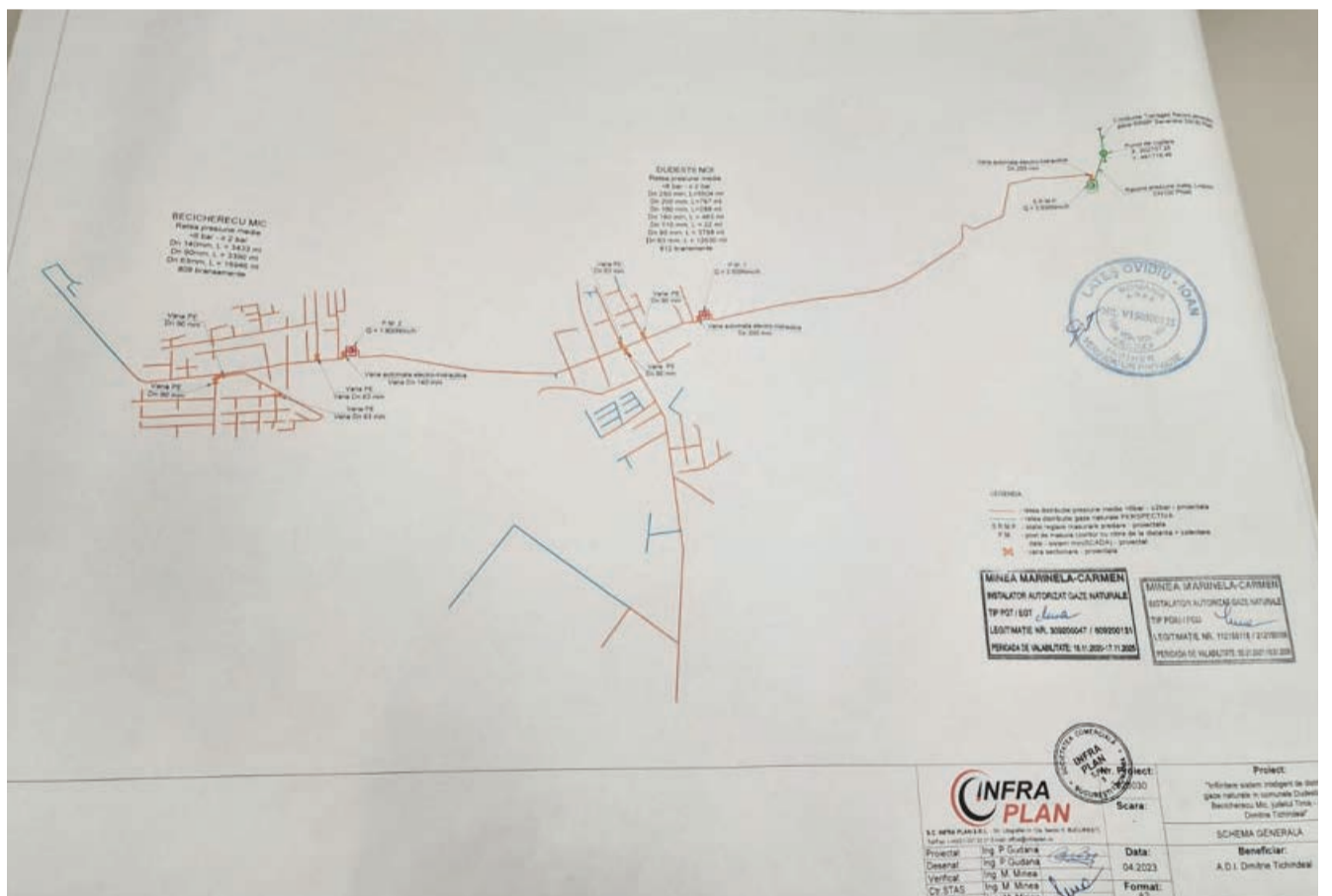
Problema câinilor care își fac veacul pe străzi este tot mai des întâlnită în comuna Dudeștii Noi. Pe lângă patrupedele abandonate la periferia localității sau chiar în localitate, pe străzile comunei se plimbă și câini ai localnicilor.

„Cumva, pericolul se întetește, iar în acest caz vom apela la toate pârghiile de care dispunem pentru a opri măcar nepăsarea locală. Vom da amenzi, căci se pare că vorba bună nu funcționează. Ne-am dori să îi oprim și pe ceilalți care îi aduc și îi abandonează la noi, dar nu avem cum. Nimeni nu se expune. Însă, dacă vreodată observați un astfel de caz, vă rog să ni-l comunicați în cel mai scurt timp. De asemenea, ne sunt de folos dovezi de tipul fotografii sau imagini video. Să nu uităm că locul câinilor este în curte și nu pe stradă”, transmite primarul comunei Dudeștii Noi, Ion Goșa.

Potrivit Hotărârii Consiliului Local al Comunei Dudeștii Noi nr. 39 din 27 aprilie 2021, se interzice abandonarea câinilor și pisicilor sau lăsarea acestora pe străzi sau în locuri publice. Pentru nerespectarea acestei prevederi, cuantumul amenzi este cuprins între 400 și 2.500 lei.

Începe proiectarea pentru sistemul de distribuție a gazelor naturale

Avem vești foarte bune. S-a semnat ordinul de începere pentru serviciile de proiectare aferente investiției „Înființare sistem inteligent de distribuție a gazelor naturale în comunele Dudeștii Noi și Bechiherecu Mic”.

Până la începutul lunii aprilie, se va finaliza proiectul tehnic, iar după verificarea acestuia se va trece la emiterea ordinului de începere a lucrărilor.

Preconizăm că primele utilaje vor fi pe teren chiar la începutul lunii aprilie. Conform proiectului, termenul de execuție a lucrărilor este de 25 de luni, însă intenția este de a finaliza cât mai repede posibil.

„Visul multor dudeșteni este în fază de contur. Este atât de bine desenat, încât nu ne mai oprește nimic.

Este un pas uriaș către dezvoltare, iar acest lucru ne va aduce doar beneficii pe

termen lung.

Sunt bucuros să văd că am învins birocrăția și că anul următor vom putea avea deja primii beneficiari.

Îmi doresc să înțelegeți că intențiile noastre sunt dintre cele mai bune și că acolo unde există opreliști, vina nu ne aparține.

Sunt pași pe care trebuie să-i urmărim și care ajung să se ștergă din cauza unor blocaje birocratice. Și iar o luăm de la capăt.

Nu ne pierdem, însă, speranța, căci la un moment dat lucrurile ajung să se întâmple. Ca și în cazul de față.

Vreau să vă mulțumesc pentru încredere, răbdare și să vă asigură că am gânduri mărețe și bune pentru noi toți și de acum încolo”, transmite primarul comunei Dudeștii Noi, Ion Goșa.

„Dacă ar fi să o iau de la capăt, tot profesoară m-as face” De vorbă cu prof. Virginia Ștefu

Dintr-un capăt de țară în altul

Profesoara Virginia Ștefu s-a născut în 6 martie 1946 într-un sat din comuna Ovidiu, județul Constanța, într-o familie de macedoneni veniți din Cadrilater. Despre familia sa, doamna Ștefu spune că a fost una modestă. „Tata murit când eu aveam 7 ani, astfel că mama a rămas cu patru copii. Am dus-o nu greu, ci foarte greu. Tata a murit în comuna Nițhidorf, aici, în Timiș. La Nițhidorf am stat vreo zece ani, iar după ce tata a murit, în anul 1954, am plecat din nou în județul Constanța. Când a fost acea secetă, în 1946, după război, macedonenii au venit spre Banat. Așa am ajuns și noi aici. Când ne-am întors, mama, care era singură cu patru copii, nu a mai primit casa pe care o lăsasem la plecare. Casa era în satul Poiana din comuna Ovidiu. Poiana era un sat mic, dar mi-a plăcut foarte mult în vremea copilăriei mele. Acum, când mai merg acolo, vă spun că nu îmi place că satul s-a schimbat. Mai am și acum rude care trăiesc în Constanța”, ne povestește doamna Ștefu. Clasa I doamna Ștefu a urmat-o la Nițhidorf, iar celelalte clase primare, în satul natal. Clasele V-XI le-a urmat în comuna Mihail Kogălniceanu, tot din județul Constanța, locuind la internat. Apoi a absolvit Facultatea de matematică din Constanța.

Între vocație și provocări de tot felul

„Ca să fii dascăl trebuie să ai vocație. Și studiile, fără discuție, contează, însă vocația e principala. Studiile fără vocație nu dau randament. Mai ales când lucrezi cu copiii. Pe copii trebuie să îi iubești, iar eu mi-am iubit foarte-foarte mult toți elevii. Nu am făcut nici o diferență între ei. Eram conștientă de cât poate fiecare. Nu se putea să nu treacă clasa fără să știe toată materia, însă nu la maximum cerut, pentru olimpiadă, ci atât cât cuprindea programa școlară. În general, lucram pe grupe de elevi. Am fost și directoare la Școala din Dudeștii Noi timp de trei ani, între 1993-1996. Am plecat din funcție prin demisie, pe care abia mi-au acceptat-o. Era perioada în care s-a început ca fondurile școlii să meargă spre primărie. Atât timp cât fondurile veneau de la inspectorat, am renovat școala. Când am luat școala în primire, era dărătmă, sub orice critică. Pe mine m-a mai ajutat cooperația. În prima iarnă când am fost directoare, nu am avut un lemn în școală. Cooperația ne-a dat lemne, să putem trece iarna. Mult m-a mai ajutat și personalul de serviciu. Astfel, copiii n-au dus grija căldurii. Însă, cum spuneam, nu mi-a convenit când fondurile veneau de la primărie. Deși fondurile erau virate de Ministerul Învățământului, primăria îmi tot spunea că nu sunt fonduri. Primăria era atunci la Becicherecu Mic și le era mai ușor să dea bani școlii de acolo. Când am văzut că nu pot face mai mult decât mi-am dorit, mi-am dat demisia”, continuă doamna Ștefu.

Despre greutățile întâmpinate la școală înainte și după Revoluție, doamna Ștefu precizează: „Nu pot să fac deosebire între cele două perioade. Pentru mine a fost bine și înainte. Mi-a plăcut meseria și o făceam cu plăcere. Înainte veneau brigăzile în inspecție, era o ordine și în programa școlară. Înainte, când eram, de exemplu, la școala din Becicherecu Mic, ne puneau pe noi să văruim clasele, trebuia să ne descurcăm.

Ce mai îmi plăcea era că făceam, după ore, meditații cu copiii. Fiecare dascăl avea o zi pe săptămână program prelungit. Mergeam în vizite la domiciliul elevilor, să-i lămurim. A mai fost și practica agricolă, destul de grea, dar copiii se distrau. Mergeam mai mult la zarzavaturi. Era greu că ne lua din timpul de școală. A mai fost și uniforma, care mie mi-a plăcut. Îmi aduc aminte când mergeam de la liceu în sat, cu matricola pe mână și în uniformă... Eram eleve de liceu, era o mândrie să fii la liceu, pentru că nu mulți dintre noi ajungeau la asemenea nivel. Diferența, totuși, dintre înainte și după 1989 este în ceea ce privește disciplina școlară.

În zilele noastre, copiii se ridică de la ore când vor, răspund obraznic. Probabil sunt și profesori care au o vină în acest sens. Dacă au ceva de reproșat profesorului, să o facă în mod civilizat. Nu să se pună să arunce cărțile sau să părăsească clasa. Nu generalizăm, pentru că sunt și copii buni, care învață mult. Astăzi, nu îmi plac programele școlare. Cel puțin la matematică, toate par de-a-ndoaselea. În ziua de astăzi, ca să înveți foarte bine, să ajungi la un nivel superior, ai nevoie de ajutor”.

Dacă educația în România se află sau nu, astăzi, acolo unde ar trebui, doamna profesoară ne spune: „Cum spuneam anterior, e o problemă cu sistemul educațional, în ceea ce privește programele școlare. Se cere prea mult; orarul este destul de încărcat, pentru că au ore până la 14-15, merg la meditații – pentru că fără meditații se descurcă mai greu, mai ales dacă vor să ajungă la un liceu mai bun. Când să învețe copiii, având un asemenea program? Sunt tot felul de optionale, care, deși sunt optionale, trebuie făcute. Iar toate acestea înseamnă timp. Consider că, din acest punct de vedere, copiii din ziua de azi sunt foarte oboșiți”.

Elevi buni, adulți de excepție

Întrebată câte generații de elevi au trecut prin mâna ei, doamna profesoară ne spune: „În total, ar fi 25 de generații, dintre care 18 generații sunt din Dudeștii Noi. Am fost cinci

ani profesoară și la Becicherecu Mic. La școala din Dudeștii Noi am funcționat din anul 1985. Am avut mulți elevi care s-au remarcat pe urmă și au reușit în viață. Cam din fiecare generație am elevi care au ajuns ingineri, doctori, profesori. Chiar am avut o elevă, Liliana Muși, care mi-a călcat pe urme și a ajuns și ea profesoară de matematică. Alin Nica a ajuns primar și președinte al Consiliului Județean. Îi mai amintesc pe frații Fruja, pe Belba, pe Florin Gașpar, pe Șandor, Petruț și mulți alții. Foarte mulți dintre elevii mei și-au continuat pregătirea la nivel de facultate”.

Acasă, mamă. La școală, doamna profesoară

De-a lungul carierei, doamna profesoară Virginia Ștefu s-a aflat într-o poziție ingrată la un moment dat: aceea de a le preda propriilor copii. Despre această situație, doamna sa ne spune: „Le-am fost dascăl ambilor copii. I-am educat la fel ca pe ceilalți. Fiul meu cel mic – care era elev de 10, 9 se întâmpla rar să ia – a venit odată la școală cu una dintre probleme nerezolvată. Verificam temele și când am ajuns la el l-am întrebat: Tu nu ai pe cineva acasă care să te ajute? El mi-a răspuns: Nu mi-ai spus dumneavoastră că sunt ca toți ceilalți colegi? Bineînțeles că l-am scos la tablă... Cum spuneam, eu lucram pe grupe cu elevii. Pe copiii foarte buni îi puneam să lucreze independent, iar eu lucram cu ceilalți la tablă. Cei doi fii ai mei sunt absolvenți de C.D. Loga. Noi aveam program acasă, era disciplină, cartea era pe primul loc. Copiii veneau de la școală, luau masa, dormeau de prânz – somnul era obligatoriu, o oră-două –, carte și apoi joacă”.

Pe drumul iubirii, înspre Dudeștii Noi

Doamna Virginia Ștefu a devenit dudeșteancă prin adopție. „Nu m-am gândit vreodată că voi ajunge să îmi întemeiez o familie și să trăiesc în Dudeștii Noi, mai ales că toți ai mei erau în celălalt capăt de țară. Venind la nunta unui verisor care era deja stabilit în Dudeștii Noi, l-am cunoscut pe cel care avea să-mi fie soț și tatăl copiilor mei, Gheorghe Ștefu sau Gogu, cum îl știa toată lumea. Asta se întâmpla în anul 1969. Un an mai târziu, în luna octombrie, m-am logodit, iar în ultima zi a anului 1970 ne-am cununat civil. Petrecerea de nuntă am făcut-o în septembrie 1971, chiar în curtea casei în care locuiesc și acum. Am avut o viață frumoasă pentru că am avut omul potrivit lângă mine. Apoi au apărut copiii și am devenit formula completă, în termeni matematici. Zămbesc, dar să știți că matematica este prezentă în orice. Când am venit în localitate, în anii '70, aici erau mulți germani. Am avut foarte mulți prieteni printre nemții de aici. Încet-încet, unul după altul, au plecat. Localitatea mi-a plăcut mult atunci. Când intram în satul vechi sau în satul nou, toate casele erau locuite. În satul vechi îmi plăceau străzile acelea largi, verdeața. Casele nemțești, chiar și cele mici și vechi, erau toate văruite. Nu știai că e casă veche, atât de îngrijite erau. Cimitirul arăta ca un parc. Nemțoaicele veneau de dimineață și aranjau mormintele. Nemții au avut o ordine. Sigur, nu erau străzi asfaltate, dar nici mașini prea multe. Dacă aveai mașină, nu puteai să ieși cu ea dacă ploua. În satul nou era mai rău, pentru că în satul vechi mai erau străzi pietruite. Când au venit macedonenii în Banat, în 1946, au locuit în casele nemțești. Și atunci, pentru că nu puteau sta în casele oamenilor – vă dați seama, că au venit cu turma de oi, cu cincisăzece copii – și-au făcut propriile case. Oamenii care au venit din Cadrilater nu erau săraci. Și noi, pe lângă pământ, aveam livadă, casă mare. Comparativ, pot spune că Dudeștii de astăzi arată bine. Comuna arată îngrijit, oamenii își au grijă de case. Avem asfalt, apă, canalizare, va veni și gazul. Gazul este singurul lucru pe care îl putem reproșa conducătorilor, că nu l-au adus mai devreme în comună. Fac o paranteză, pe Alin Nica l-am avut elev și chiar era unul dintre cei mai buni la matematică. Era un copil care muncea foarte mult”.

Doamna profesoară Virginia Ștefu ne spune că, din toate punctele de vedere, se simte împlinită, și ca om, și ca dascăl. „Mi-a plăcut enorm de mult să fiu profesoară. Dacă ar fi să o iau de la capăt, tot profesoară m-aș face. Am lucrat cu suflul. Când îmi văd pe stradă foștii elevi, îmi crește inima. Mă bucur pentru fiecare dintre ei. De ziua mea a venit la mine o clasă întreagă.

Mă simt apreciată și iubită de copii. Se vede, în modul cum te privesc foștii elevi, dacă ai fost ceea ce trebuie. În familie sunt fericită. Mai mult decât atât nu știu ce aș putea să îmi doresc. Sunt un om împlinit”, conchide doamna Virginia Ștefu.

DE LA SERVICIUL PUBLIC COMUNITAR LOCAL DE EVIDENȚĂ A PERSOANELOR

ÎNREGISTRAREA DECESULUI

Actul de deces se întocmește la S.P.C.L.E.P. sau, după caz, la primăria unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs decesul ori s-a găsit cadavrul.

Termenele de declarare a decesului sunt:

- 3 zile de la data încetării din viață a persoanei, pentru situația în care cauza decesului este naturală;
- 3 zile, calculat de la data eliberării certificatului medical constatator al decesului, când decesul se datorează unei sinucideri, unui accident sau altor cauze violente, precum și în cazul găsirii unui cadavru.

Odată cu declararea decesului, declarantul depune următoarele acte:

- a) certificatul medical constatator al decesului, întocmit pe formular-tip, în care trebuie consemnată cauza decesului, fără prescurtări, înscrisă cu majuscule;
 - b) certificatul de naștere și de căsătorie, după caz;
 - c) actul de identitate al decedatului sau pașaportul, în cazul decesului unui cetățean român cu domiciliul în străinătate, în original;
 - d) documentul de evidență militară al celui decedat;
 - e) actul de identitate al declarantului.
- În cazurile când decesul se datorează unei sinucideri, unui accident sau altor cauze violente, înregistrarea se face în baza certificatului medical constatator al decesului și a dovezii eliberate de poliție sau de parchet, din care să rezulte că una dintre aceste autorități a fost sesizată despre deces.

În cazul în care decesul nu a fost declarat și înregistrat în termenul legal de 3 zile, întocmirea actului de deces se face numai cu aprobarea parchetului.

Întocmirea actului de deces, în baza unei hotărâri judecătorești definitive declarative de moarte

Întocmirea actului de deces, în baza unei hotărâri judecătorești definitive declarative de moarte, se face din oficiu sau la cererea persoanei interesate, după caz, de către ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau primăriei unității administrativ-teritoriale de la ultimul domiciliu cunoscut al celui declarat mort. Înregistrarea decesului se face numai în baza hotărârii judecătorești definitive declarative de moarte, în care este prevăzută data decesului în format an, lună, zi, precum și ultimul domiciliu cunoscut al celui declarat mort.

Locul decesului se consideră a fi locul înregistrării decesului, în situația în care acesta nu rezultă din dispozitivul hotărârii judecătorești definitive declarative de moarte

Decesul produs în străinătate

În situația în care decesul s-a produs în străinătate și nu s-a înregistrat la autoritățile străine competente sau la misiunile diplomatice ori oficiile consulare de carieră ale României, actul de deces se întocmește de ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei unității administrativ-teritoriale pe a cărui/cărei rază a avut domiciliul persoana decedată, după ce Ministerul Afacerilor Interne verifică, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, dacă decesul nu a fost înregistrat în străinătate.

Întocmirea actului de deces se face cu aprobarea parchetului, a primarului unității administrativ-teritoriale și avizul conform al șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B., în baza certificatului medical constatator eliberat de autoritățile străine apostilat/supralegalizat, după caz.

TRANSCRIEREA CERTIFICATELOR/EXTRASELOR DE STARE CIVILĂ ELIBERATE DE AUTORITĂȚILE STRĂINE

Transcrierea certificatelor și a extraselor de stare civilă se efectuează cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale de la locul de domiciliu al solicitantului, cu avizul conform al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor.

Cetățenii români de peste 18 ani cu domiciliul în străinătate pot adresa cererea de transcriere în nume propriu, prin împuternicit cu procură specială, autentificată, primăriei localității pe raza căreia au avut ultimul domiciliu în țară, iar dacă nu au avut domiciliul în România, la Direcția de Stare Civilă din cadrul Direcției Publice de Evidență a Persoanelor și Stare Civilă a Sectorului 1 al mun. București.

Minorii în vârstă de peste 14 ani solicită transcrierea certificatelor de naștere în nume propriu ori prin împuternicit cu procură specială, asistați de unul dintre părinți sau, după caz, de tutore; în cazul în care părinții au domiciliul diferit în țară, primăria competentă privind transcrierea certificatului de naștere poate fi oricare din cele două primării pe raza cărora au domiciliul părinții minorului

În cazul transcrierii certificatului de căsătorie, cererea se adresează primarului unității administrativ-teritoriale de la domiciliul comun al soților, iar dacă soții au (au avut) domiciliul diferit în țară – la oricare dintre cele două primării.

În cazul transcrierii certificatului de deces, cererea se adresează primarului unității administrativ-teritoriale a locului de domiciliu al solicitantului sau primarului unității administrativ-teritoriale de la ultimul domiciliu avut în țară de către persoana decedată;

Cetățenii români care nu au avut niciodată domiciliul în România, cu excepția celor care au redobândit sau cărora li s-a acordat cetățenia română în temeiul art. 10 și art. 11 din Legea nr. 21/1991 republicată cu modificările și completările ulterioare, depun cererea transcrierii a certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă la Direcția de Stare Civilă a Sectorului 1 al Municipiului București; cererea se depune personal sau prin împuternicit cu procură specială, autentificată și se soluționează în termen de 60 de zile de la data depunerii.

Cetățenii care au redobândit sau cărora li s-a acordat cetățenia română în temeiul art. 10 și art. 11 din Legea nr. 21/1991 republicată cu modificările și completările ulterioare și care nu au avut niciodată domiciliul în România depun cererea de transcriere numai personal, de către titulari sau reprezentanții legali ai acestora. Pentru minorii care au împlinit vârsta de 14 ani cererea de transcriere poate fi depusă personal sau de către unul dintre părinți ori, după caz, de reprezentantul lor legal. Cererea se depune după cum urmează:

- a) la primăriile oricărui sector al municipiului București;
- b) la primăria oricărui municipiu reședință de județ;

Persoanele care au redobândit sau cărora li s-a acordat cetățenia română și care au avut domiciliul în România, depun cererea de transcriere a certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă, la Serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor/primăria unității administrativ-teritoriale pe raza căreia/căreia se află:

- ultimul loc de domiciliu avut în țară, înainte de pierderea cetățeniei române;
- adresa imobilului în care a locuit înainte de dobândirea cetățeniei române, înscrisă în documentul eliberat de structura pentru imigrări;

domiciliul stabilit după redobândirea cetățeniei române în temeiul prevederilor art. 10 și 11 din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare; în cazul în care persoanele dețin pașaport în care este menționat domiciliul din străinătate, competența aparține Direcției Publice de Evidență a Persoanelor și Stare Civilă a Sectorului 1 al Municipiului București.

Cererile de transcriere vor fi însoțite de certificatul ori extrasul în original, eliberat de autoritățile străine, și traducerea în limba română, autentificată în țară de un notar public în original, iar în străinătate de oficiul consular român din statul de reședință, precum și de documentele justificative necesare pentru completarea unor rubrici, după caz.

Cererea de transcriere va fi însoțită, după caz, de următoarele documente:

1. Transcriere certificat de naștere/extras multilingv al actului de naștere

a) certificatul sau extrasul de naștere eliberat de autoritățile străine și traducere în limba română legalizată și autentificată, după caz.

Notă:

Extraselor multilingve ale actelor de naștere emise de statele membre ale Convenției de la Viena din 8 septembrie 1976, sunt acceptate fără apostilare și fara traducere

Conform prevederilor art. 4 din Regulamentul (UE) 2016/1191 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2016 privind promovarea liberei circulații a cetățenilor prin simplificarea cerințelor de prezentare a anumitor documente oficiale în Uniunea Europeană și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012, documentele oficiale care intra sub incidența acestuia și copiile lor certificate sunt scutite de toate obligațiile de legalizare și de alte formalități similare

b) certificatul de căsătorie al părinților, actul de identitate sau pașaportul, după caz;

Notă:

În cazul în care căsătoria părinților a fost încheiată în străinătate și nu a fost transcrisă în registrele de stare civilă românești, se procedează la transcrierea certificatului de căsătorie emis de autoritățile străine în registrele de stare civilă românești) dovada calității de cetățean român, în situația în care titularul certificatului sau extrasului de stare civilă ce urmează a fi transcris nu este în posesia niciunui document cu care să facă dovada cetățeniei române.

d) declarația din partea părintelui care solicită transcrierea certificatului de naștere al copilului, în cazul în care părinții acestuia au domiciliul diferite;

e) declarație din partea titularului actului sau a reprezentantului legal, că nu mai există un act transcris/înscris sau reconstituit;

2. Transcriere certificat de căsătorie/extras multilingv al actului de căsătorie

a) certificatul sau extrasul de căsătorie eliberat de autoritățile străine și traducere în limba română legalizată și autentificată, după caz.

Notă:

Extraselor multilingve ale actelor de căsătorie emise de statele membre ale Convenției de la Viena din 8 septembrie 1976, sunt acceptate fără apostilare și fara traducere

Conform prevederilor art. 4 din Regulamentul (UE) 2016/1191 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2016 privind promovarea liberei circulații a cetățenilor prin simplificarea cerințelor de prezentare a anumitor documente oficiale în Uniunea Europeană și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012, documentele oficiale care intra sub incidența acestuia și copiile lor certificate sunt scutite de toate obligațiile de legalizare și de alte formalități similare

b) actele de identitate sau pașapoartele soților și al persoanei împuternicite, după caz;

c) declarații notariale, din partea ambilor soți, dacă sunt cetățeni români, sau numai a soțului cetățean român, cu privire la numele purtat după căsătorie, în situația în care în certificatul/extrasul de căsătorie, procurat din străinătate, nu se face referire la numele soților după căsătorie;

TRANSCRIERE CERTIFICAT DE DECES/EXTRAS MULTILINGV AL ACTULUI DE DECES

a) actul de identitate al persoanei care solicită transcrierea certificatului de deces;

b) certificatul sau extrasul de deces eliberat de autoritățile străine și traducere legalizată în limba română;

Notă:

Extraselor multilingve ale actelor de deces emise de statele membre ale Convenției de la Viena din 8 septembrie 1976, sunt acceptate fără apostilare și fara traducere

Conform prevederilor art. 4 din Regulamentul (UE) 2016/1191 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2016 privind promovarea liberei circulații a cetățenilor prin simplificarea cerințelor de prezentare a anumitor documente oficiale în Uniunea Europeană și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012, documentele oficiale care intra sub incidența acestuia și copiile lor certificate sunt scutite de toate obligațiile de legalizare și de alte formalități similare

c) certificatul naștere și de căsătorie al defunctului, după caz;

d) documentul din care să rezulte calitatea de cetățean român a persoanei decedate (pașaport românesc, carte de identitate);

e) declarație din partea persoanei care declară decesul ori a reprezentantului legal că nu mai există un alt act transcris/înscris sau reconstituit.

Documentele administrative emise de autoritățile străine, prezentate pentru înregistrarea în registrele de stare civilă române, precum și traducerile acestora, care sunt făcute la un notar public din străinătate, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

documentele eliberate de instituții ale statelor semnatare ale Convenției de la Haga din 5 octombrie 1961 se apostilează;

documentele eliberate de instituții ale statelor cu care România a încheiat tratate/convenții/acorduri de asistență judiciară sau într-unul din statele membre sunt scutite de supralegalizare, apostilare sau orice altă formalitate;

documentele eliberate de statele membre ale UE în aplicarea Regulamentului (UE) 2016/1191 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2016 privind promovarea liberei circulații a cetățenilor prin simplificarea cerințelor de prezentare a anumitor documente oficiale în Uniunea Europeană și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 sunt scutite de apostilare sau orice altă formalitate;

Documentele care nu se găsesc într-una din situațiile enunțate anterior se supralegalizează în conformitate cu dispozițiile art.1093 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

documentele de stare civilă ale persoanelor care au statut de beneficiar ai unei forme de protecție internațională în România sunt exceptate de la apostilare/supralegalizare.

Cetățenii români aflați în străinătate pot solicita transcrierea care îi privește în registrele de stare civilă române de la misiunile diplomatice sau oficiile consulare de carieră ale României, a certificatelor sau extraselor de stare civilă eliberate de autoritățile străine, în cazul în care înregistrarea actului sau faptului de stare civilă a fost făcută în prealabil la autoritatea din statul în care s-au produs și s-au înregistrat actele sau faptele de stare civilă și localitatea se află în circumscripția consulară a misiunii diplomatice sau a oficiului consular de carieră al României; transcrierea se face cu aprobarea șefilor misiunilor diplomatice sau ai oficiilor consulare, iar refuzul acestora se motivează.

Cererea va fi însoțită de documentele prevăzute în cazul transcrierii în țară, la primăria competentă a certificatelor de stare civilă.

Pagină realizată de Maria BOGDAN,
șef serviciu

Înmatricularea, înregistrarea, radierea și eliberarea autorizației de circulație provizorie sau pentru probe a vehiculelor

Începând cu data de 15.11.2024 a intrat în vigoare Ordinul Ministerul Afacerilor Interne nr.181/2024 privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii și eliberării autorizației de circulație provizorie sau pentru probe a vehiculelor și vechiul Regulament local privind stabilirea procedurii și a documentelor necesare înregistrării și radierii autovehiculelor și vehiculelor aflate în proprietatea contribuabililor persoane fizice și juridice de pe raza comunei Becicherecu Mic adoptat prin Hotărârea Consiliului Local Becicherecu Mic nr.71 din 15.06.2020 s-a abrogat și nu mai produce efecte juridice.

În termeni comuni și mai simplu de înțeles, este vorba despre procedurile de eliberare, modificare și radiere a vehiculelor pentru care se eliberează "plăcuțele galbene" la nivelul fiecărei unități administrativ - teritoriale.

Noile reguli impuse de Ordinul MAI nr.181/2024 sunt:

Înregistrarea mopederelor, cvadriciclorurilor ușoare, tramvaielor, troleibuzelor, tractoarelor agricole sau forestiere, a remorcilor destinate a fi tractate de acestea, a utilajelor tractate interschimbabile agricole sau forestiere, a mașinilor autopropulsate și a vehiculelor lente

Articolul 34 (1) Înregistrarea vehiculelor prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. a)-g) se efectuează pe baza următoarelor documente:

a) cererea solicitantului, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3;

b) actul de identitate al solicitantului, în termenul de valabilitate a acestuia, în original, sau, în cazul persoanelor juridice, documentele care atestă dobândirea personalității juridice, denumirea, sediul și reprezentantul legal, precum și actul de identitate al acestuia, în original, sau, după caz, al persoanei împuternicite; în cazul reprezentării solicitantului prin avocat identificarea se va realiza numai prin cardul de avocat vizat pentru anul respectiv, iar în absența cardului de avocat identificarea se va realiza prin adeverința eliberată de către baroul din care face parte însoțită de cartea de identitate;

c) documentul care atestă dreptul de proprietate al solicitantului asupra vehiculului, în original și în copie, și, în cazul vehiculelor care fac obiectul unui contract de leasing, un extras din contractul de leasing care să conțină cel puțin părțile, obiectul, durata contractului, datele de identificare a vehiculului și semnăturile părților, însoțit de dovada declarării fiscale la organul fiscal local de la domiciliul, reședința sau sediul deținătorului mandatat. Documentul care atestă dreptul de proprietate al solicitantului asupra vehiculului trebuie să fie înregistrat în evidențele organului fiscal local de la domiciliul, sediul sau reședința dobânditorului;

d) cartea de identitate a vehiculului sau atestatul tehnic eliberat de Regia Autonomă „Registrul Auto Român”, în original, după caz;

e) dovada efectuării inspecției tehnice periodice în termenul de valabilitate a acesteia, cu excepția mașinilor autopropulsate cu o viteză maximă constructivă care nu depășește 25 km/h, a autovehiculelor cu șenile, a tramvaielor și a vehiculelor cu tracțiune animală;

f) dovada asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și de tramvaie, cu excepția vehiculelor cu tracțiune animală;

g) dovada plății contravalorii certificatului de înregistrare și a plăcuței/plăcuțelor cu numărul de înregistrare;

h) dovada faptului că vehiculul este radiat din circulație, în cazul în care acesta a mai fost înregistrat;

i) procură specială în formă autentică, împuternicire avocațială sau împuternicire scrisă a reprezentantului legal al persoanei juridice, după caz.

(2) Documentele originale prevăzute la alin. (1) lit. b)-d) se restituie pe loc solicitantului.

(3) În cazul documentelor prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) sunt aplicabile în mod corespunzător prevederile art. 32 alin. (4)-(6). (4) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. c), în cazul operațiunilor de înregistrare efectuate la solicitarea deținătorilor mandatați, nu este necesară depunerea documentului care atestă dreptul de proprietate asupra vehiculului, fiind suficientă depunerea unui extras din contractul de leasing care să conțină cel puțin părțile, obiectul și durata contractului, datele de identificare ale vehiculului și semnăturile părților, însoțit de copia documentului care atestă dreptul de proprietate al societății de leasing asupra vehiculului, de dovada înscrierii vehiculului în evidențele organului fiscal competent și de acordul scris al proprietarului vehiculului.

Înregistrarea vehiculelor cu tracțiune animală

Articolul 37 (1) Înregistrarea vehiculului cu tracțiune animală se efectuează pe baza următoarelor documente:

a) cererea solicitantului, conform modelului prezentat în anexa nr. 3;

b) actul de identitate al solicitantului, în termenul de valabilitate a acestuia, în original, sau, în cazul persoanelor juridice, documentele care atestă dobândirea personalității juridice, denumirea, sediul și reprezentantul legal, în original sau în copie, precum și actul de identitate al acestuia, în original, sau, după caz, al persoanei împuternicite; în cazul reprezentării solicitantului prin avocat identificarea se va realiza numai prin cardul de avocat vizat pentru anul respectiv, iar în absența cardului de avocat identificarea se va realiza prin adeverința eliberată de către baroul din care face parte însoțită de cartea de identitate;

c) dovada plății contravalorii certificatului de înregistrare și a plăcuței cu numărul de înregistrare;

d) documentul care atestă dreptul de proprietate al solicitantului asupra vehiculului, în original și în copie, sau o declarație pe propria răspundere din care să reiasă că solicitantul este proprietarul vehiculului pentru care se solicită înregistrarea;

e) procură specială în formă autentică, împuternicire avocațială sau împuternicire scrisă a reprezentantului legal al persoanei juridice, după caz.

(2) Documentele originale prevăzute la alin. (1) lit. b) și d) se restituie pe loc solicitantului.

(3) În cazul documentelor prevăzute la alin. (1) lit. b) și d) sunt aplicabile în mod corespunzător prevederile art. 32 alin. (4)-(6).

Eliberarea unui nou certificat de înregistrare, respectiv a unui nou set de plăcuțe cu numărul de înregistrare

Articolul 38 (1) În cazul modificării datelor înscrise în certificatul de înregistrare, proprietarul vehiculului sau deținătorul mandatat al acestuia este obligat să solicite eliberarea unui nou certificat de înregistrare în termen de 30 de zile de la data la care a survenit modificarea. Eliberarea unui nou certificat de înregistrare ca urmare a modificării unor date înscrise în acesta se efectuează pe baza următoarelor documente:

a) cererea solicitantului;

b) cartea de identitate a vehiculului cu modificările tehnice operate de Regia Autonomă „Registrul Auto Român” sau, după caz, atestatul tehnic eliberat de Regia Autonomă „Registrul Auto Român”, în original;

c) vechiul certificat de înregistrare;

d) dovada asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și de tramvaie, cu excepția vehiculelor cu tracțiune animală;

e) dovada plății contravalorii certificatului de înregistrare și a plăcuței/plăcuțelor cu numărul de înregistrare, după caz;

f) actul de identitate al solicitantului, în termenul de valabilitate a acestuia, în original, sau, în cazul persoanelor juridice, copii ale documentelor care atestă dobândirea personalității juridice, denumirea, sediul și reprezentantul legal, precum și actul de identitate al acestuia, în original, sau, după caz, al persoanei împuternicite; în cazul reprezentării solicitantului prin avocat identificarea se va realiza numai prin cardul de avocat vizat pentru anul respectiv, iar în absența cardului de avocat identificarea se va realiza prin adeverința eliberată de către baroul din care face parte însoțită de cartea de identitate;

g) certificatul de atestare fiscală emis de către organul fiscal competent al autorității administrației publice locale, care conține noile date tehnice sau de identificare a solicitantului, numai în cazul modificărilor care vizează datele tehnice în baza cărora se calculează impozitul pe mijloace de transport ori care se referă la schimbarea domiciliului sau, după caz, a reședinței ori a sediului; h) procură specială în formă autentică, împuternicire avocațială sau împuternicire scrisă a reprezentantului legal al persoanei juridice, după caz.

(2) Documentele originale prevăzute la alin. (1) lit. b) și f) se restituie pe loc solicitantului.

(3) În cazul documentelor prevăzute la alin. (1) lit. f) și g) sunt aplicabile în mod corespunzător prevederile art. 32 alin. (4)-(6). (4) În cazul în care solicitarea de eliberare a unui nou certificat de înregistrare, pentru un vehicul care face obiectul unui contract de leasing, este formulată de către deținătorul mandatat, pe lângă documentele prevăzute la alin. (1) se va depune și acordul scris al proprietarului cu privire la efectuarea operațiunii.

Articolul 39 (1) În cazul pierderii, furtului ori deteriorării certificatului de înregistrare sau a plăcuțelor cu numărul de înregistrare, proprietarul vehiculului sau deținătorul mandatat al acestuia este obligat să solicite eliberarea unui duplicat al acestui document sau, după caz, a unor noi plăcuțe cu numărul de înregistrare în termen de 30 de zile de la data declarării pierderii sau furtului ori de la data constatării deteriorării.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), eliberarea unui duplicat al certificatului de înregistrare sau a unor noi plăcuțe cu numărul de înregistrare se efectuează pe baza următoarelor documente:

a) cererea solicitantului;

b) cartea de identitate a vehiculului sau atestatul tehnic eliberat de Regia Autonomă „Registrul Auto Român”, în original, după caz;

c) certificatul de înregistrare deteriorat ori plăcuțele deteriorate sau documentul care atestă pierderea sau furtul acestora, după caz;

d) dovada plății contravalorii certificatului de înregistrare și a plăcuței/plăcuțelor cu numărul de înregistrare, după caz;

e) actul de identitate al solicitantului, în termenul de valabilitate a acestuia, în original, sau, în cazul persoanelor juridice, documentele care atestă dobândirea personalității juridice, denumirea, sediul și reprezentantul legal, în original sau în copie, precum și actul de identitate al acestuia, în original, sau, după caz, al persoanei împuternicite; în cazul reprezentării solicitantului prin avocat identificarea se va realiza numai prin cardul de avocat vizat pentru anul respectiv, iar în absența cardului de avocat identificarea se va realiza prin adeverința eliberată de către baroul din care face parte însoțită de cartea de identitate;

f) procură specială în formă autentică, împuternicire

avocațială sau împuternicire scrisă a reprezentantului legal al persoanei juridice, după caz.

(3) Documentele originale prevăzute la alin. (2) lit. b) și e) se restituie pe loc solicitantului.

(4) În cazul documentelor prevăzute la alin. (2) lit. e) sunt aplicabile în mod corespunzător prevederile art. 32 alin. (4)-(6).

(5) În cazul în care solicitarea de eliberare a unui duplicat al certificatului de înregistrare sau a unor plăcuțe cu număr de înregistrare, pentru un vehicul care face obiectul unui contract de leasing, este formulată de către deținătorul mandatat, pe lângă documentele prevăzute la alin. (1) se va depune și acordul scris al proprietarului cu privire la efectuarea operațiunii.

Articolul 40 (1) Termenul în care se soluționează cererile pentru eliberarea unui certificat de înregistrare nu poate fi mai mare de 20 de zile lucrătoare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul aplicării prevederilor art. 32 alin. (5), termenul de 20 de zile se suspendă de la data solicitării de către autoritatea de înregistrare a copiilor sau extraselor documentelor emise de către alte instituții publice, organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, precum și persoane juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică, până la primirea acestora.

Radierea din circulație a vehiculelor înregistrate

Articolul 41 Radierea vehiculelor se efectuează de către autoritatea care a efectuat înregistrarea la cererea proprietarului vehiculului înregistrat, în următoarele cazuri:

a) proprietarul dorește retragerea din circulație a vehiculului și face dovada depozitării acestuia într-un spațiu adecvat, deținut în condițiile legii;

b) proprietarul face dovada dezmembrării, casării sau predării vehiculului la unități specializate în vederea dezmembrării;

c) la trecerea vehiculului în proprietatea altei persoane, în condițiile legii;

d) la scoaterea definitivă din România a vehiculului respectiv;

e) în cazul furtului, situație în care deținătorul vehiculului este obligat să solicite radierea acestuia în 30 de zile de la data declarării furtului.

Articolul 42 Este interzisă circulația pe drumurile publice a vehiculelor radiate din evidență.

Articolul 43 Se radiază din oficiu, în termen de 30 de zile de la primirea dispoziției primarului, vehiculul abandonat sau fără stăpân, declarat ca atare, în condițiile legii.

Articolul 44 Radierea se comunică în termen de 30 de zile, de către autoritatea care a efectuat-o, organului fiscal competent al autorității administrației publice locale.

Articolul 45 (1) Radierea vehiculelor în condițiile art. 41 se efectuează pe baza următoarelor documente:

a) cererea solicitantului, conform modelului prezentat în anexa nr. 4;

b) actul de identitate al solicitantului, în termenul de valabilitate a acestuia, în original, sau, în cazul persoanelor juridice, documentele care atestă dobândirea personalității juridice, denumirea, sediul și reprezentantul legal, în original sau în copie, precum și actul de identitate al acestuia, în original, sau, după caz, al persoanei împuternicite; în cazul reprezentării solicitantului prin avocat identificarea se va realiza numai prin cardul de avocat vizat pentru anul respectiv, iar în absența cardului de avocat identificarea se va realiza prin adeverința eliberată de către baroul din care face parte însoțită de cartea de identitate;

c) cartea de identitate a vehiculului sau, după caz, atestatul tehnic eliberat de Regia Autonomă „Registrul Auto Român”, în original;

d) certificatul de înregistrare al vehiculului, declarația de pierdere ori dovada reținerii sau declarării furtului acestuia, emisă de către autorități competente;

e) plăcuța sau plăcuțele cu numărul de înregistrare;

f) certificat de atestare fiscală emis de către organul fiscal competent al autorității administrației publice locale;

g) documentul care atestă dezmembrarea - certificat de distrugere emis în conformitate cu prevederile Legii nr. 212/2015 privind modalitatea de gestionare a vehiculelor și a vehiculelor scoase din uz, cu modificările și completările ulterioare, după caz, în original și copie;

h) documentul care atestă scoaterea din România a vehiculului, după caz, în original și copie;

i) documentul care atestă furtul vehiculului, după caz;

j) actul de înstrăinare a vehiculului, după caz, în original și copie;

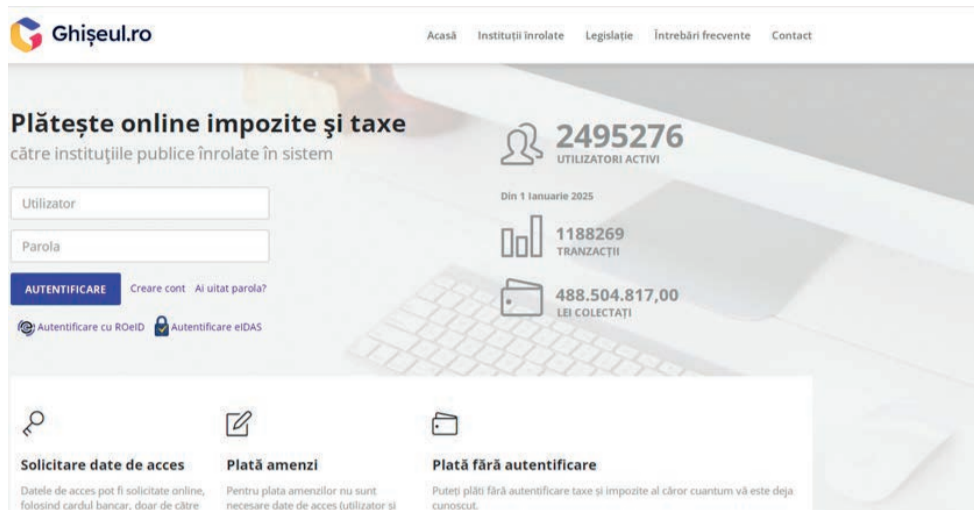
k) procură specială în formă autentică, împuternicire avocațială sau împuternicire scrisă a reprezentantului legal al persoanei juridice, după caz.

(2) Documentele originale prevăzute la alin. (1) lit. b), c), g) și j) se restituie pe loc solicitantului.

(3) În cazul documentelor prevăzute la alin. (1) lit. b), f), g), h) și j) sunt aplicabile în mod corespunzător prevederile art. 32 alin. (4)-(6).

Articolul 46 Radierea se face prin retragerea certificatului de înregistrare și a plăcuței sau plăcuțelor cu numărul de înregistrare și emiterea dovezii radierii, al cărei model este prezentat în anexa nr. 5.

Puteti beneficia de reduceri la plata impozitelor pe anul 2025

10% la persoanele fizice și 5% la persoanele juridice. Acestea sunt reducerile de care beneficiați la plata integrală a impozitelor pentru anul în curs, dacă achitați până în data de 31 martie 2025. În acest sens, Compartimentul de Taxe și Impozite a început să emită deciziile de impunere pentru contribuabili. Situațiile financiare sunt distribuite în plic la domiciliu și se predau pe bază de semnătură. În cazul în care nu sunteți găsiți acasă, acestea pot fi ridicate de la sediul Primăriei, în baza actului de identitate și a semnăturii.

FOARTE IMPORTANT, DACĂ AȚI ACHITAT DEJA, VĂ RUGĂM SĂ NU MAI LUAȚI ÎN CONSIDERARE PLICUL!

Vă reamintim că plata se poate face fizic, la casieria Primăriei, în numerar sau cu cardul, sau online, pe site-ul www.ghiseul.ro.

Programul casieriei este următorul:

- luni-miercuri: 08:30 - 14:30
- joi: 08:30 - 16:00
- vineri: 08:30 - 12:00.

Sanțiuni pentru incendierea miriștilor sau a vegetației uscate

La nivelul județului Timiș au început să se producă tot mai des incendii, prin arderile miriștilor și vegetației uscate. În acest sens, Garda Națională de Mediu, prin Comisariatul Județean Timiș, ne-a comunicat că vor fi luate măsuri contravenționale împotriva tuturor celor care produc astfel de situații.

„Amenzile sunt de-a dreptul usturătoare, fie că dați foc la câmpuri, fie că le lăsați în paragină. Pornesc, în cazul persoanelor fizice, de la 3.000 lei și pot ajunge până la 15.000 lei. În cazul persoanelor juridice, situația este și mai critică: amenzile sunt cuprinse între 25.000 lei și 100.000 lei. Incendiile nu sunt o soluție în nicio situație, astfel că vă rog să protejați mediul și, totodată, portofelele dumnevoastră. Obligația tuturor deținătorilor de terenuri este să le păstreze în bune condiții, adică să le igienizeze prin metode prietenoase cu mediul. Noi vom semnala orice neregulă pe care o vom observa organelor abilitate și vă încurajăm și pe dumnevoastră să faceți la fel. Este un simț civic care trebuie să existe și să crească în fiecare dintre noi”, transmite primarul comunei Dudeștii Noi, Ion Goșa.

Debut în forță pentru tinerii fotbaliști din Dudeștii Noi

Clubul Sportiv Comunal Dudeștii Noi a început anul într-o formă de zile mari. În cadrul turneului amical disputat recent, sportivii antrenați de Dan Pavel au terminat competiția pe primul loc, fără nicio înfrângere.

Felicitări și gânduri bune tuturor! Suntem recunoscători și mândri pentru tot parcursul excelent!

Pentru siguranța dvs și a celor dragi vă recomandăm efectuarea curăților la sistemele de încălzire cu combustibil solid, respectiv a sobelor, șemineelor, centralelor termice și a coșurilor de fum.

Vă stăm la dispoziție cu echipe de coșari autorizați, programează acum o verificare la nr. de telefon 0751016096.

Pentru soluția cea mai eficientă pentru încălzirea locuinței vă așteptăm pe Calea Torontalului nr. 44 cu o gamă variată de șeminee, sobe, centrale.

Oferim construcția șemineelor, a grătarelor precum și curățarea hotelor atât a celor de acasă cât și a celor profesionale.

Pentru mai multe modele vă invităm să intrați pe pagina de facebook <https://www.facebook.com/sergiu.murgu.5>

The advertisement for Pizzeria Vera features a large purple logo of a pizza with the name 'Pizzeria Vera' written in a stylized font. Below the logo, the contact information is provided: 'Luni - Duminică: 11:00 - 23:00', 'Str. Calea Hodoniului nr. 5 A, Dudeștii Noi'. At the bottom, there is a message: 'Vă mulțumim că ați ales pizzeria Vera! Vă așteptăm cu drag!'.